

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 55.

W NIEDZIELĘ DNIA 9. LIPCA 1797.

Z *Neuwiedzkiej gazety d. 23 Czerwca.*

Gdy *Oycze nasz* mówimy, pobożni słuchacze! przychodzi człowiekowi na myśl, iż nasi chrześcijańscy przodkowie w czasach gdy tę modlitwę zrobiono, nie żyli tylko samem chlebem, ponieważ nie o inne potrawy, ale o codzienny chleb Pana Boga prosili. — Chleba naszego powszedniego day nam dzisiaj!

Leż uczeni inoy nam wykład tego czynią: mówią, że pod wyrazem chleba wszystkie się nasze potrzeby domowe i obce zawierają. To wcale inne znaczenie tej modlitwie nadać; bo gdy w teraźniejszych czasach nikt się chlebem, nie kontentuje, więc ten wykład uczonych bardzo się do naszych czasów nada, i P. Bóg zapewne ją choć w tym sposobie zrozumie.

Prawdziwie to jednak pięknie w tym krótkim słowie *chleb* wszystkie nasze potrzeby wyrazić. I tak kiedy prosimy: chleba naszego powszedniego day nam dzisiaj, rozumiemy tu co dzień dobry rosół, dobrą sztukę mięsa z chazanem, lub z mu,

sztardą, iarzynę, na przykład kapustę kwaśną, szparagi, włoską kakusę z szynką, albo z kiełbasą, potrawkę, pasztetę, pieczenie z sałatą, kawę z dobrą śmietanką, wino, buty kiedy deszcz, a trzewiki kiedy pogoda, czystą bieliznę, kommedyą, tragedyą, lub operę, gry i kompanie, dobrą kolacyą, wesoły humor, dobrze umeblowane i piękne mieszkanie z wygodnymi łózkami, dobrego fryzera, wesołe przechadzki i zabawy, świece i szczypce, gazety, drzewo i dobre kucharki, dobre piece żeby nie dymiły w zimie, pieniądze na expens, muzykę do rozweselenia się, możliwość odwiedzenia winiarza, tabaczkę, lub tytuń, co tydzień balie lub koncerty, piękną toaletę, długie suknie ku piętom dla kobiet, żeby kurz z ziemi zamietają i do ust naszych go podnosiły, wiadomości o pokoju, chustki do nosa, zysk i profit, biszkekty, makaroniki i inne cukierki, dobry powóz i konie dla oszczędzenia trzewików, kalendarz z prognostykami i żółte pantofle. Te i tym podobne są nasze co dzienne potrze-

by i te są w zbiorowym słowie *chleb* zawarte. Co za krótki sposób mówienia! дай nam dzisiaj chleba naszego powszedniego!

Z Londynu d. 13. Czerwca.

Dalszy ciąg traktatu handlowego z Rosyą.

XI. Wszystkie armaty, moździerze, ogni- sta broń, pistolety, bomby, kule, skałki, lunt, proch, saletrę, siarka, kirafsy, piki, szpady, ładownice, siodła i uzdy, znalezione nad potrzebę okrętu lub pojedynczych ludzi na nim, mają być jako wojenny zapas lub ammunicyą uważane, i gdy się znajdą podług ustaw jako zakazany towar skonfiskowane; iednak nie mają być ani okręty, ani podróżni, ani inne na tym okręcie będące towary zatrzymane lub w drodze przeszkadzane.

XII. Gdyby, czego Boże zachoway, pokoy między kontraktującymi mocarstwami miał być zerwany; osoby, okręty i towary, nie mają być ani zatrzymywane, ani konfiskowane, ale przynajmniej rok czasu ma im być wyznaczony do rozrządzenia swemi rzeczami, lub wywiezienia ich i udania się gdzie im się tylko podoba; to rozumie się razem i o tych, którzy się w lądowej i morskiej służbie znajdują. Będzie im także wolno zawczasu lub przy odieździe, rzeczy, któremi dysponowali, tak iak długi swoje, każdemu, kto im się zdawać będzie dogodny urzędownie przekazać, i niemi podług upodobania rozrządzić, a dłużnik tak będzie obligowany do zapłacenia, iak gdyby wojny nie było.

XIII. W przypadku rozbicia okrętu w stronach iednego z kontraktujących mo-

carstw, nie tylko wszelka pomoc ma być nieszczęśliwem dana i najmnieyszej przykrości nie wolno im uczynić, ale owszem ani towary, które w morze wrzuca, nie mają być zataione, ani zatrzymane i pod iakimkolwiek pozorem uszkodzone, i przeciwnie wspomniane rzeczy i towary dobrze utrzymane, za przyzwolitą nadgodą tym, którzy się do wyratowania ich osób, okrętów i rzeczy przyłożyli nazad wydane.

XIV. Poddanym W. Brytanii ma być wolno w wszystkich krajach i miastach Rosyjskiego państwa, budować, kupować i najmować domy; a co się tyczy pozwolenia budowania i kupowania domów, to nie ma się rozciągać do domów, które po miastach szczególniejszymi prawami i przywilejami nadane są, i mianowicie w Petersburgu, Moskwie, Archangelu, Rydze i Rewlu, tak iak w portach czarnego morza, wszystkie domy, które do kupców Angielskich należą, od wszelkiego kwaterunku poki do nich należą lub w nich mieszkać będą, wolne być mają; domy zaś, które zaarędują lub arędownać będą, do wszystkich ciężarów należeć będą którym właściciel podlega. W wszystkich innych Rosyjskich miastach domy, które kupią lub stawiać będą, albo arędownać nie mają być od kwaterunku wolne. Równie Rosyjskim kupcom wolno jest w W. Brytanii i Irlandyi budować, kupować domy lub arędownać, i tak niemi rozrządzać iak nayprzyjaźniejszy narody. Wolne wyznanie Greekiej religii w swych domach lub w wyznaczonych na

to miejscach jest im zabezpieczono, tak iak kupcom W. Brytanii wyznanie protestanckiey w krajach Rosyjskich osiadłym. Poddanym obydwóch mocarstw w Rosyi lub W. Brytanii wolno jest swemi dobrami rozrządzić i podług ustaw swego własnego kraju, komu się podoba odkazać.

XV. Poddanym W. Brytanii, którzy chcą z kraju Rosyjskiego wyjść, mają być wydane paszporta, gdy podług zwyczaju w gazetach swoje imię i miejsce przebywania oznaymili, bez obowiązku zostawienia za siebie kaucyi, i gdy nie ma żadney słuszney przyczyny do zatrzymania ich wolno im za odebranemi paszportami odiechać. Względem Rosyjskich kupców, którzy chcą W. Brytanię opuścić, to samo podług zwyczajów krajowych będzie zachowane.

XVI. W. Brytanii kupcy, którzy sobie chcą służących, albo naieowników trzymać, mają się do krajowych ustaw co do tego punktu stosować, tak iak Rosyjscy kupcy w Anglii.

XVII. We wszystkich procesach i intercessach nie mają kupcy W. Brytanii tylko od kolegium handlowego, lub mającego się ustanowić handlowego sądu zależeć. Gdyby zaś miejsce gdzie się kupcy Angielscy znajdują odległe od kolegium handlowego było, tedy wolno im, iako też ich przeciwnikom do magistratu miasta swe skargi podać. Rosyjscy kupcy w krajach W. Brytanii mają na wzajem tej samey opieki i sprawiedliwości ustaw tego kraju doznawać, iaka jest na kupców nayprzynajnieyszych narodów rozciągniona.

XVIII. Rosyjscy kupcy, którzy się w W. Brytanii i Angielscy, którzy się w Rosyi znajdują, nie mają być obowiązani do pokazywania swoich rejestrow lub papierów, wylawszy w sądzie; ale te nie mają im być zabierane, ani zatrzymywane. Z tym wszystkim gdyby Angielski kupiec gdzie zbankrutował, rzecz ta ma się przed kolegium handlowe w Petersburgu, lub przed sąd ustanowiony handlowy wytoczyć, a w odległych miejscach przed magistrat miasta, i tam podług ustaw roztrygniona. Gdyby zaś Angielscy kupcy bez zrobienia bankrutu Cezarskim kasom lub partykularnym ludziom zadłużyli się, wolno będzie na rzeczy wystarczające na ten dług areszt położyć, a jeżeli rzeczy nie wystarczyły ich osoby aresztować. To samo i względem Rosyjskich kupców w W. Brytanii ma być zachowane.

Artykuły XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. i XXV. nie zamykają w sobie tylko przepisy iakim sposobem w przypadkach bankructwa ma być postępowane.

XXVI. Pokój, przyiaźń i dobre porozumienie między wysokimi kontraktującymi mocarstwami mają na zawsze być trwałe; ale że jest zwyczaj w handlowych kontraktach oznaczania czasu, więc ugodziły się wspomniane mocarstwa, że niniejszy traktat, od upłynięcia już roku 1793 ośm lat trwać ma, i po ratyfikacyi wykonany. Po upłynięciu tego czasu, mogą się porozumieć odmienić go lub potwierdzić.

XXVII. Niniejszy traktat żeglugi i handlu od Imperatora wszech Rosyi i Króla

Jmć W. Brytanii ma być przyjęty i ratyfikowany, a ratyfikacye w przyzwolonych formach w przeciągu 3 miesięcy, lub jeżeli można prędzej zamienne. Dla tym większej wiary &c.

Z Londynu d. 16. Czerwca.

Bunt na flocie przy Nore dzięki Niebu już zupełnie usmierzony, aż do pary liniowych okrętów, których poddania się w krotce oczekujemy. Jeden okręt za drugim gwałtem się od tej floty odrywał, aż herztowie przymuszeni zostali na łaskę się poddać. Okręty Agamemnon, Nalsau i Iris naypierwey się ruszyły; Sandwich, Montague i Monmouth, które nawięcey buntowników na sobie miały naydłużey wytrzymały. Tak nazwany admirał Ryszard Parker usiłował się kilkokrotnie ucieczką ratować, ale gdy rząd 500 f. szt. na jego głowę wyznaczył, został na koniec na okręcie Sandwich, gdzie się właśnie z resztą delegatów naradzał, od wydziału woyska pod morskim porucznikiem napadniony, atakowany i złapany, i już z 17 delegatów w kajdanach w więzieniu Maistone siedzi. Miał się dać słyszeć, iż nim on na szubinię poydzie, wiele głów w przod spadnie, a jeżeli go życiem darują, chce herztow całego spisku w Londynie odkryć. W krotce będzie do Londynu przyprowadzony i od tajemney rady słuchany. Przeszło 20 officyerów do admiralicyi przybyło, którzy od zbuntowanych maytków wareszcie trzymani byli. Jeden z delegatów nazwiskiem Martin, który nie był maytkiem i dobrze edukowany człowiek, kiedy go miano brać, sam sobie z pistoletu życie odebrał, i upadając podał drugiemu nabity pistolet, aby poszedł za jego przykładem. Na samem okręcie Stan-

dard przeszło 80 ludzi aresztowano, a liczba wszystkich uwiezionych w Tilbury, Chatam &c. do 600 ludzi wynosi. Na wszystkich okrętach powiewa już, jako znak poddania się biała chorągiew, i kupieckie okręty przychodzą już bez trudności Tamizą. Lordowie admiralicyi są zatrudnieni w Gravesand słuchaniem przybywających tam officyerów morskich i maytków.

Potwierdziło się, że lord Malmesbury poydzie odpowie negocyacye z rzeczą pospolitą Francuzką. Wczoraj zrana zeszła się tajna rada i po godzinie 12 wezwało tego lorda, który już do zdrowia powrócił i oświadczone mu jego przeznaczenie. We wtorek przyszedł paszport dla poselstwa z Paryża, i dyrektor Barthelemy napisał drugi list w grzecznych wyrazach do lorda Grenville, z życzeniem przywrocenia pokoiu. Lord Morpeth, syn hrabiego Carlisle, albo lord Gower iedzie z lordem Malmesbury.

Jenerał Cuyler iedzie do zachodnich Indyy na obięcie tam komendy na miejscu jenerała Abercromby.

W Irlandyi poddało się znowu około 2000 dawnych insuryentów. Jeden dzierżawca, który także do nich należał poddał się wszczegulniejszy sposób. Wziął przed siebie na konia 16 pik i pistolet wrękę, aby się w przypadku przeciwko defendorem, od których odszedł bronił, i tak do miasta Dunkald wiechał; oddał magistratowi tę broń i przysiągł na wierność Królowi. Z Irlandyi wiele teraz ludzi wychodzi. Papiery stoją dziś 53 $\frac{1}{2}$ za sto.

Z Londynu d. 20. Czerwca.

Podług prywatnych wiadomości 18 delegatów i 4 kobiety na rybackiey łodzi przybyło w piątek wieczor do Kale; ale

zaraz aresztowani zostali, zapewne dla wydania ich naszemu rządowi.

Parker będzie dziś, albo jutro od wojskowej komisji na wojennym okręcie na rzece Medway słuchany; oprócz niego będzie jeszcze 121 więźniów jako hersztów słuchanych. Niemal wszystkie okręty poddały się na łaskę. Obwiniano Parkera, że jest przekupiony, ale on na usprawiedliwienie swoje dowiodł, że jeszcze pracze od białizny 18 fennigów wzięt. Z inkwizycji Parkera okaże się cały układ spisku.

Morskie i rzeczne znaki na ujściu Tanizy po zawieszano wczoraj nazad; handel i żegluga z portu i do portu Londyńskiego są już otwarte.

Królewski kuryer P. Cast przywiósł na koniec depesze z Wiednia, które niejako urzędownie o zawartych między Cesarzem i Francją przedugodnych artykułach donoszą. W nadgrodzie za Niderlandy ma Cesarz Mantuę i większą część Weneckiego kraju odebrać.

Negocjowanie osobnego pokoju między Anglią i Francją jest prawda w projekcie, ale wiele jeszcze trudności do przątnienia zachodzi. Ostatnia nota ministra Lacroix do lorda Grenville, chociaż w najgrzeczniejszych i pełnych pokoju wyrazach napisana ma być, dała jednak do ważnych i nadzwyczaj długich konferencyj naszego gabinetu powód, bo w 3 datkach 26 godzin nad odpowiedzią się naradzała. W sobotę posłała odpowiedź do Kale. Lord Malmesbury jest tam jako negocjator proponowany, a oznaczenie miejsca do negocjacyi dyrektoryatowi zostawiono, i jak się dowiadujemy, nie Paryż, ale Lill ma być, ponieważ z tamtąd najprędzej one-

gocjacyach telegrafem wiadomości do Paryża dożyć mogą.

P. Hammond powrócił tu z Cuxhawen na fregacie, która Xcia Würtemburskiego z żoną odwoziła. W piątek wieczor zdjęto z neutralnych okrętów na Tamizie embargo, ponieważ już bunt przy Nore uspokojony.

Flotta lorda Bridport znowu na morze wyszła, dla krążynia, jak się domyślała około Brest.

Tutejsze pisma przywodzą, że Anglia nie chce tylko wspólnie z swemi alliancami Rosyją i Portugalią pokoju z Francją zawrzeć, dla czego kuryerów do Lizbony i Petersburga wysłała. Jak wiele tu jest prawdy nie można zaręczyć.

Jest bill w projekcie jakim sposobem nowem rozruchom floty zapobiedz; ten bill ma jeszcze być na teraźniejszych sesjach parlamentu ustanowiony.

Czternaście zbuntowanych maytków popłynęło na łodzi do Kale dla przyjęcia Francuzkiej służby; ale zezwolenia muszą na to z Paryża oczekiwać. — Liniowe okręty Agamemnon i drugi nie chcą swych delegatów wydać; nawet okręt Iris chciał do Nore nazad powrócić, dla domagania się razem z tamtami pardonu dla delegatów; ale go zatrzymano i hersztów złapano. Trzy okręty liniowe Belliqueu, Montague i Infexibile, także przytym obstają aby ich delegatów pardonowano, inaczej się poddać nie chcą; ale zapewne w krotce przymuszeni będą.

Admirał Duncan krąży w 14 okrętów około Texel. Jenerał O'Hara donosi z Gibraltaru, że Hiszpańska armia przy S. Rochu co dzień się powiększa, ale on poty

nie wystrzeli, poki go Hiszpanie nie zaczepią.

Tutejsze pisma mówią, iż Francuzi będąc na banku Weneckim Królewskie pieniądze zabrali, i z tej przyczyny było niedawno gabinetowe naradzenie. Za prawdę tej wiadomości nie można ręczyć.

Z Paryża d. 19. Czerwca.

Redaktor pod d. 13 t. m. potwierdził mianowanie przez dyrektoryat 3 pełnomocników do traktowania z dworem Londyńskim, Obywatela Letourneur, Pleville Lepelay i Maret. Letourneur jest tej legacji prezydentem, a Colchon sekretarzem. Konferencye będą w Lill. Czas otwarcia tam konferencyi zawisł od nowych depeszy z Anglii; rząd nasz chce tylko z samą Anglią z wyłączeniem Portugalii &c. pokoy zawrzeć. Konferencye w Lill nie powszechnemu pokoiowi na stałej ziemi nie przeszkodzą; ale Anglia prędkiej do niego udziała mieć nie będzie poki znami osobnego pokoju nie zawrze.

Z Lill za pomocą telegrafa można tu mieć w kwadrans wiadomość. Wieść iakoby już nasi pełnomocnicy do Lill odiechali, jeszcze się nie z prawdziła; ale słysząc że dziś maia odiechać.

Jenerał Hedouville, który z jenerałem Hoche wojnę w Wandzie zakończył do Paryża przybył; słysząc że jest na kommandanta do St. Domingo przeznaczony.

Genueński poseł margrabia de Spinola przybył tu na Kale z Londynu.

Z Kale donoszą, że tam d. 16 na jednej szalupie 18 Angielskich maytkow z 4 kobietami przybyło, którzy z okrętu Inflexibile właśnie kiedy mieli być aresztowanymi uciekli. Ci ludzie płynęli około liniowego

okrętu Montmout, któryby był mógł ich szalupę zatopić; ale wcale do nich nie strzylał. Między temi 18 ludzi znajduje się 12 delegatów jeden z nich był prezydentem insurrekcyynego wydziału, a 10 członkami. Noszą niebieską i czerwoną kokardę i niebieską wstęgę z napisem złotemi litterami. "Rzetelny i sprawiedliwy wydział na okręcie J. K. Mci Inflexibile." Co nasz rząd względem tych ludzi powie, potrzeba oczekiwać. Jednostajnie wszyscy mówią, że gdyby byli mieli znaczną sumę pieniędzy, w tym momencie kiedy pardon maytkom przywieziono, jeżeli liersztow spisku wydadzą, rozdać między nich, pewnie by byli ten pardon odsunęli i z Angielską flotą do Francuzkich portow przybyli.

Na onegdayszej sefsyi rady 500 Camille Jordan zdał względem wolności służby Bożej rapport. "Gdy ta, rzekł, przez konstytucyą jest przyznana, więc wszystkie ustawy, które na nią przymus kładą, muszą być zniesione. Żaden człowiek, jeżeli się podług ustaw zachowuje, nie powinien w wyznawaniu swej religii przeszkody doznawać. Policya może przestępce ukarać; ale służby Bożej nie powinna przerywać. Rozporządzenie, które Xży obowiązuje do czynienia ustawom rzeczypospolitey osobney przysięgi posłuszeństwa, zdaie się duchowi konstytucyi wcale być przeciwnie. Jakże można od kwakra, od anabatysty przysięgi wymagać, kiedy ich religia nie pozwala im przysięgać? Rząd nie ma się z resztą czego obawiać, ponieważ wszystkie religie, a szczególnie katolicka posłuszeństwo będący w wierze nakazują. Musimy wszystkie religie protegować, ponieważ wszystkie są użyteczne i do cno-

ty powinny prowadzić; katolicy, protestanci i inni mają równe prawa do opieki ustaw, i muszą ją wszyscy mieć. Wszystkie religie są podług naszej konstytucji równe, i rzeczpospolita nie opłaca żadnych Xzy; ba nie zna ich wcale: oni w oczach iey nie są tylko obywatelami. Przysięgi są nie potrzebne; dobrzy obywatele dotrzymują ich, zli łamią. Nadaremnie obywatele prawodawcy, będziecie wyprowadzenia, areszty i rewolucyjne różne środki, na przeciwiących się przysiędze Xzy stanowić; wiele ich uydzie waszego oka, z kościołom udadzą się do prywatnych domow i tam będą fanatyzm zapalać. Chcecie fanatykom odebrać ich broń, pozwolicie im wolności, niechay się publicznie pokazą, na ów czas będą strzeżeni i niebędą niebezpiecznemi. Wieleż smutnych scen ta niewolność służby Bożej w Belgium nie sprawiła! Dzwony nie powinny więcej do dzwonienia na gwałt służyć, ale tylko do ściągnięcia na nas błogosławieństwa Nieba. Xża, którzy do obalenia konstytucji, i do nieposłuszeństwa przeciw zwierzchnościom pobudzają, muszą być pieniędzmi &c. karani. "Nakoniec proponował Jordan co do istoty: Wszystkim obywatelom ma być wolno kupowanie budynkow do ich nabożeństwa; dzwonienie przy kościołach będzie na potym pozwolone; obywatele mogą sobie święta swej religii ustanowić i w dni te od pracy się wstrzymać; Xża tym samym tylko deklaracyom podlegają, które inni obywatele winni są czynić; terażniejsze ceremonie pogrzebowe mają być odmienione &c. Rapport ten karano drukowa.

W tych dniach znaleziono tu w tych wyrazach przybitą kartkę: "Ty śpisz Dy-

rektoryacie! (Śpij! ale wybuchnienie Włochu wszystkich przyjaciół włości pochłonie, a i ty w nim znaydziesz twój grób."

Od granic Włoskich d. 19. Czerwca.

Podług listów z Malty nadeszłych, odkryto na tej wyspie spisek, w którym bardzo wiele osób wszelkiego stanu znajduje się uwikłanych. Zamiar sprzysiężonych iak mówią był, wielkiego mistrza i komendatorów wyróżnić i na ich miejsce zaprowadzić rząd ludowładczy. Spiszek ten miał wybuchnąć tego samego czasu, iak w Genui; szczęściem zawczasu był odkryty i mocne przedsięwzięto kroki dla iego przyduszenia; wiele osob zaresztowano i wyznaczono trybunał z 4 sędziow do tej sprawy.

Ten duch rewolucyyny, który już zajął nowością wielką część Włoch, zdaje się krzewić i w dalszych okolicach i wzniecać pożar powszechny. Listy z Neapolu d. 6 mówią że tam wiele iakaj fermentacya, której skutków obawiają się. To samo się dzieje w państwach kościelnych ocalonych od wojny; boją się, aby zawakowanie stolicy S. gdyby nieszczęściem przypadło, nie dało okazji do przykrego zamieszania. Szwajcary nie zdają się także być wolne od tej zarazy. Mówiono o niektórych poruszeniach, które zasłyły w częściach pobliskich Włoch i kantonie St. Gall. Z drugiej strony dobra harmonia, która trwała między Francją i ligą Helwecką przez niektóre zdarzenia została naruszoną, a między innemi przez zaprzeczenie żeglugi na jeziorze Lugano, ta bowiem sprawa jeszcze nie jest zakończona.

Oto jest treść listu jenerała Buonapar-

te do doży Genuńskiego d. 7 t. m. pisanego: "Deputowani, których rzeczpospolita Genuńska do mnie raczyła wystać widzieli sentymenta przychylności, które rzeczpospolita Francuzka dla rzeczypospolitey Genuńskiej zachowuje. Daleka od rozdzielenia waszego kraju; rzeczpospolita Francuzka, użycie całego swego w pływ dla powiększenia i pomyślności rzeczypospolitey Genuńskiej wolney na polym i rządzoney podług S. prawideł, które są fundamentem wielkości i szczęśliwości ludów. Przyłączam tu mianowanie osob, które stosownie do naszej umowy umyśliłem wybrać jako najsłodszych do utrzymania tymczasowego rządu. Ja użycie wszystkich sposobów i całej mocy, którą mi rzeczpospolita Francuzka powierzyła, dla zrządzenia uszanowania temu rządowi i dla zachowania bezpieczeństwa osob i własności wszystkich obywateli Genuńskich. Sądziłem, że dobrze było wybrać te osoby z różnych klas obywateli, i różnych miast rzeczypospolitey, które na gotymiednę tylko składać będą familią, aby wszystkie niechęci przytłumić, i zjednoczyć wszystkich obywateli. Żywe interesowanie się rzeczypospolitey Francuzkiej za ludem Genuńskim powiększa się jeszcze tą konieczną potrzebą, w której starać się muszę, aby tylce straż i ważniejsze składy armii Włoskiej były spokojne i wolne od zamieszania. (Tu się znajduje lista mianowanych osob do rządu tymczasowego). Proszę więc, abyś raczył potać czyć wspomnianych obywateli, i instalować ich jako rząd tymczasowy, d. 14 kazać przed nim złożyć przysięgę posłuszeństwa wszystkim korpusom wojskowym, i wrócić jak najszybciej spokojność w mie-

ście Genui. Rzeczpospolita Francuzka i armia Włoska, którą tak wiele ta spokojność interesuje będzie Ci miała szczególną wdzięczność. Proszę wierzyć sentymentom szacunku i poważania, z którymi jestem &c.

Podpisano *Buonaparte*.

Z Włoch d. 12 Czerwca.

Municypalność Wenecka wydała rozkaz aby figury dotąd na kartach używane zarzucone były, a na to miejsce figur wolności używano. Wolny bal, który tam w Zielone świątki na wielkim teatrze dawano, bardzo był liczny i żadney na nim dystynkcyi nie było: matkowicie i ludzie od masztów tańcowali z exszlachciankami, które choć nie chętnie równości nie ubliżyły. Członki tamtejszey municypalności zostali po części zmienieni, ponieważ ich w porozumieniu miano, iż chcą dawną arystokracją rząd zaprowadzić.

Listy z Rzymu pod dniem 3 t. m. donoszą, iż Oyciec S. zupełnie z swej choroby wyszedł. Z Ankonu mają być Francuzkie woyska wodą do Hiszpanii wysłane.

Z Berlina d. 4. Lipca.

Minister stanu P. Margrabia Luchasini pojechał do Frankfurtu nad Odrą.

Z Wenecyi d. 9. Czerwca.

W celu zniszczenia uprzedzeń, które jeszcze wiele miast stałej ziemi odstręczaia od stolicy, wydała municypalność Wenecka do nich odezwę, w której mówi, że miasto Wenecya nie ma żadney pretensyi do pierwszeństwa, i że mieyscem nowego rządu będzie miasto, na które się większość mieszkańców rzeczypospolitey zgodzi.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 9. LIPCA 1797.

Z Neuwiedzkich gazety d. 24. Czerwca.

W. Sultan złożył nakonec dawną dumę swych poprzedników, i wysyła teraz do wszystkich Europejskich dworów ambasadorów i posłów. Wiedząc zaś z doświadczenia, że małe i wielkie podarunki politykę rozgrzewają i dyplomatykę oryzniają, ułożył polityczny Turek w Seraju listę takowych podarunków, dla każdego mocarstwa i dla każdego ministra:

Królowi Angielskiemu pięknego bożka morską Neptuna, który Angielski bank wypłodzi.

Ministrowi Pittowi okulary, które krótkość jego wzroku z kompensacyami do pokoju z Francją przedłuża.

Królowi Pruskiemu, mapę sekularyzowanych Niemiec, przy Leoben w Styryi podartą.

Ruśsi, Francuzki wiersz, że obielnica i dotrzymanie dwie osobne rzeczy są.

Austrii, obraz rzetelności, z napisem pod nim: Poczciwość trwa najdłużej.

Xiążętom Rzeszy, przednie opium dla

spamiętania się ze strachu i traktat o związku Niemieckim.

Hollandyi, małą, która bardziej laskowe orzechy, iak pomarańcze lubi.

Królowi Hiszpańskiemu, landszaft z widokiem Gibraltaru.

Włoskim rzeczompospolitym, koga.

Wenecyi, nadgrobek łzami zalany: Taka była Wenecya!

Francyi szczere życzenie utrzymania zdrowia.

Sardynii, wieczna spokojność między samemi rzeczpospolitemi.

Papieżowi, nowe klucze od Nieba.

Exdyrktor Letourneur został jeneralnym inspektorem artylleryi mianowany; dowod że każdy wychodzący dyrktor najpierwszy wakujący wielki urząd w kraju dostanie. Ostatnie wiadomości z Paryża (15 t.m.) zapewniają o powszechnym pokoju, a prywatne listy utrzymują nawet,

iz przezeń prawdziwa równowaga nazad będzie przywrocona. Dla uskutecznienia tego, wszystkie mocarstwa Europy będą do negocyacji wezwane. Wielki trybunał X. St. Pierre do wiecznego pokoju, jest teraz bliski wykonania; w Wersalu ma swoje selsye miewać. Posłowie wszystkich Europejskich dworów będą tam nad tym politycznym processem radzić, a dyrektoryat będzie potym tonem nieomyślności decydował. Tym sposobem nie ma więcej żadnych wojen bywać; nikt nie będzie mógł swych dzierżaw powiększyć; wszystkie sukcesyie dożące do powiększenia mająstać, i na tym nędznym świecie będzie prawdziwy ray pokoju. To mocarstwo któreby się do powiększenia osiągnęło, wszystkie inne będzie miało przeciw sobie, i musi do swoich karbow powrócić, a to pod utratą zwierzchnictwa. Można sobie ztąd wniesć iak wiele czasu do tak ogromnego dzieła potrzeba, a zatym iak to jeszcze długo będzie trwało, nim wszystko będzie postawione wstanie do wiecznego pokoju. Wieża babilonska potrzebowała także długiego czasu, a jednak nie była wybudowana. Ale w owych czasach archidektowie byli surowi ludzie i nie znali filozofii; lecz wieża wiecznego pokoju polityki, ma samych filozofów za archidektów; tam nie może być pomieszania ięzyków. Co za budowla!

Z Ratysbony 22. Czerwca.

Tak długo oczekiwany dekret komisyi Celsarskiej dziś był podany do dyktatury i był materyą selsyi seymu extraordinaryney. Po wstępie zwyczajnym podług formy, sam dekret brzmi iak następuje: "Po rozmaitych lecz skutecznych usiłowaniach, i przełamanych przeszkodach różney natury, przyszła na reszcie do sku-

tku słodka nadzieia pokoju powszechnego w Imperium, którego tak dawno Cesarz Jmć wraz z stanami Rzeszy pragnęli. Po podpisaniu wstępnych artykułów dnia 18 kwietnia między pełnomocnikami Cesarza Jmć i Francuzkami i w zailemney ratyfikacyi zamianie, Cesarz Jmć czynił staranie dążące do przyspieszenia powszechnego stanów Niemieckich pokoju; podług konkluzyi 3 czerwca 1793, w której mu seym zaufał i powierzył pierwsze do tego kroki uczynić. W przedugodnych więc punktach Cesarz Jmć za fundament stałego i słusznego pokoju położył, aby od czasu podpisania, nieprzyjacielskie kroki między Niemcami i Francją ustały, żeby był złożony kongres z pełnomocników stron obydwóch; żeby pokój był robiony na zasadzie całości państwa Niemieckiego.

Co do kongresu pokoju, negocyacye ciągną się jeszcze w celu obrania miejsca na takowe zgromadzenie. Zachowanie sobie Cesarz Jmć, i w krótkce spodziewa się donieść seymowi o skutku tych negocyacyi, i oraz iako wykonawca decyzyi Stanów, naznaczy czas, w którym pełnomocnicy Stanów mają być wysłani na miejsce wyznaczone kongresu. Tym czasem deputaci stanów Niemieckich stosownie do instrukcyi sobie danych starać się będą z swojej strony przygotować wszystko do przyspieszenia tego zamiaru, aby złączeni pod swoją najwyższą głową, po tylu doświadczeniach i klęskach mogli przystąpić w zgodzie i stałości patrioetyczney do wielkiego dzieła, które ma za cel zabezpieczyć wieczyście przy całości państwa konstytucyą Rzeszy i pomyślność Niemiec przez pokój sprawiedliwy i stały, który pociesza ludzkość

Nakoniec J. C. Mość zapewnia Elekto-
row, Xiążąt, Stany S. Państwa Rzymskie-
go, konsyliarzy, posłów i ministrów o
swojej przychylności. Dap w Wiedniu d. 18
czerwca 1797.

Colloredo Mansfield.

Z Frankfurtu d. 21. Czerwca.

Jenerał Hoche dnia 19 stanął w We-
tzlar, a go do Neuwied odiechał, gdzie
już zastał sztab zgromadzony, i miasto tak
mocno osadzone, iż prawie nikt więcej
pomieścić się nie mógł. Mowią powszechnie,
iż Francuzi jeszcze w tym miesiącu
przejdą za Ren, i kordon swój na lewym,
a Celsarscy na prawym brzegu wyciągną.
W Ehrenbreitstein ludzi od szalup arma-
towych rozpuszczono; same szalupy mają
bydź poprzedane. Ta forteca tak jest opa-
trzona w żywność, że iey w dwóch latach
ogłodzić niemożna. Wszakże jeszcze i te-
raz nie tykają tych magazynów, sprawa
działąc co tydzień na niezwłoczne potrzeby
z Moguncyi żywność. Ponad całym Re-
nem obiecają sobie bardzo obfity rok na
wina. Wiele bydła teraz przychodzi, z
Hollandyi, ale większa część w drodżego
upada. Pod czas Bożego ciała Francuzi
we wszystkich prawie okolicach iedni pro-
ceśsyom w paradye asystowali, drudzy z
ludem chodzili.

Z Amszterdamu d. 14 Czerwca.

Okręt kompanii wschodnich Indyy

przybył tu z Batawii po 6 miesięczney że-
gludze. Że to miasto iest dotąd w naszey
posiadłości, winniśmy to iedynie niezdro-
wości klimatu. Kwitnący w nim niegdys
handel kończy się teraz na kilku do Chin
transportach, a i te pod niebezpieczeńs-
twem bo Angielska eskadra krąży przed
portem i wiele już bogatych przyzabrała,
a co iey oka uydzie, zostaje jeszcze w nie-
bezpieczeństwie dostania się w ręce An-
gielskie przy Moluckich wyspach. Są oni
prawda wszędzie słabi, ale pierwsi officya-
liści w Indjach wschodnich, sprzyiają prze-
sztemu rządowi, i my nie możemy się spu-
ścić na naszych maytkow. Z tego więc po-
wodu odrzucono projekt wystanie ztąd
mocney eskadry do Indyów wschodnich,
w celu zdobycia Ceylanu i wysp Moluc-
kich. Chociaż nawet te osady odzyskamy
przez pokoy, długo iednak handel będzie
cierpiał, bo Anglicy w tak wielkiey ma-
sie cynamon i inne korzenia posyłał teraz
do Europy, iż wszystkie magazyny na kil-
ka lat niemi napełnią. W przyładku do-
brey nadziei wielkie nieukontentowanie
panuje, osobliwie z przymuszonego biegu
Angielskich papierowych pieniędzy. Nie-
dostatek żywności grozi także głodem; ta
obfita niegdys w urodzaje kolonia, musi
teraz żyto i ryż z Bengalu sprowadzać.
Mieszkańcy życzą sobie, Hollenderskiego
panowania nazad.

D O N I E S I E N I A.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicyi zachodniey mocą ninieyszego
Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono
iest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w Gallicyi zachodniey teraz zaś w cyrku-
le Sandomirskim i Radomskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr Prze-
wielebnego Xiędza Józefa Szaniawskiego opata Wąchockiego, zbieg wierzytelow
był otwarty. Ninieyszeimi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłu-

żonego prawo mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do dnia 11 Września pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postawionego w osobie Adwocata Ignacego Spyteckiego, Kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi być żądaia, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika w cyrkule znajdujących się dóbr, bez żadnego wyjątku oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiey nieruchomey do dłużnika należącej zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielom nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 16 września 1797 o godzinie 9 zrana do tutejszego C. K. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasow nie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obrona być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zalecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się oalezy, gdyż inaczej podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 10 Czerwca 1797 roku.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium, Cracoviensis Galiciæ occidentalis, affixum 17

Woyne.

Pickarski.

Olechowski.

Jozef Elzner.

Z. C. K. Zachodn. Gal. dobr rządowych administracyi do każdego wiadomości obwieszcza się, iż dla sprzedaży Zachodnio Galicyjskiego zelarza porządný skład w C. K. mieście Krakowie sporządzony, i takowy skład przez publiczną licytacya która na dzień 20. t. m. wyznaczona wteyże samy C. K. rządowych dobr administracyi na gródzkiej ulicy w kamienicy pod Nrem 97 o ranney 9tey godzinie odprawiać się mająca, zaarendowany będzie.

Zyczący, na wspomniany dzień do takowego przedsięwzięcia z tym dokładem zapraszaja się, aby każdy zdolney kaucyi złożenie udowodnił, i dalsze do tej okoliczności potrzebne kondycye przyjął. W Krakowie dnia 5go lipca 1797 roku.

Przez sąd woytowski ławnicy Cesarsko Krolowskiemu stołecznego miasta Krakowa wszem wobec do wiadomości podaje się że do zbiegu wierzycielow na majątku Szl. Kantego i Franciszki Walthalerow małżonkow jeszcze dawniey rozpoczętego teraz zaś podług powszechney ustawy sądowey kończącego się i ogłoszonego wszyscy kredytorowie powołują się na ten koniec, ażeby wszelkie pretensye swoje, i prawa iakie tylko mieć mogą naprzeciw ustanowionemu Kuratorowi Adamowi Ekielskiemu w przeciągu dni 30 pod upadkiem i pod rygorem §. 84. powszechney ustawy likwidowali i dowodzili. Ze zaś cały majątek dłużnikow Walthalerow wniczym więcej się nie zawiera, iak tylko w domie iednym w wydziale drugiem miasta J. K. Mości Krakowa pod N. 9. na piasku sytuowanym, donosi się zatym, że takowegoż domu do złt. 2400. P. urzędownie oszacowanego, publiczną licytacya w trzech następujących terminach to jest na dniu 27. lipca 27. m. sierpień 27. m. września roku bieżącego 1797. w przytomności delegowanego sądowego kommisarza Szl. Jana Behlerskiego o godzinie 3. po południu w izbie sądowey niezawodnie odprawiać się będzie, zyczący sobie temu aktorowi być przytomnemi wnieyscu i czasie wyznaczonym stawić się mają z wyroku sądu C. K. woytowski ławniczego Krakowskiego. dnia 24 m. czerwca 1797. M. Wolman Procses.